

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Új szám: 16.K.28.691/2013/2.

Régi szám: 16.K.31.933/2012.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a *dr. B. K.* (cím) által képviselt **Optimum Holding Hungary Pénzügyi Szolgáltató Kft.** (Budapest) felperesnek - a *dr. László Ildikó Katalin* ügyvéd (1245 Budapest, Pf. 1036) által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány utca 5. hivatkozási szám: Vj-003-064/2011) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

A bíróság megállapítja, hogy a 48.500 azaz negyvennyolcezer-ötyszáz forint illeték viselésére felperes köteles.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg alperesnek 25.000 azaz huszonötezer forint perköltséget.

¹Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál, de a Fővárosi Törvényszékhez címezve lehet 3 példányban írásban benyújtani.

I N D O K O L Á S

A Gazdasági Versenyhivatal Vj-003/2011 számú 2011. január 24-én kelt végzésével felperes ellen versenyfelügyeleti eljárást indított miután észlelte, hogy felperes hirdetéseiben a fogyasztók részére nem vagy nem egyértelműen ad információt a fogyasztói csoportok azon lényeges tulajdonságairól, amelyek alapján a fogyasztók számára egyértelműen érzékelhető lenne, hogy milyen konstrukcióról van szó. A vásárlói jogok gyakorlásának tartalmáról és bizonytalan idejéről, a kockázati tényezőről, a megszerezhető termékek jellegéről, a fogyasztói csoportban történő részvétel költségeiről adott tájékoztatások álláspontja szerint kifogásolhatóak. Az ügyfél ugyanis annak reményében kívánhat szerződést kötni a fogyasztói csoport szervezőjével, hogy hamarosan pénzhez jut. Ezzel a

¹ 16.K.28.691/2013/3. sz. végzéssel javítva.

magatartásával felperes a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (továbbiakban: Fttv.) 6.§ (1) bekezdésében foglalt a), bg) és bh), illetve c) pontja szerinti tényezőket érintő tényállás, illetve a 7.§ (1) bekezdésében foglalt tényállás megvalósításával valószínűsíthetően felperes megsértette a 3.§ (1) bekezdésében előírt tilalmat. A végzés alapján a versenyfelügyeleti eljárás kiterjedt az Fttv. 6.§ (1) bekezdés bd) pontjához tartozó jogsértés vizsgálatára. Az alperes a versenyfelügyeleti eljárásba ügyfélként bevonta Kalomuna Credit 2010 Pénzügyi Szolgáltató Kft-t, mivel észlelte, hogy felperessel kötött megbízási szerződés alapján végzett tevékenység révén valószínűsíthetően a Kalomuna Kft. is részese volt a vizsgált magatartásnak. Az alperes megvizsgálta felperes és a Kalomuna Kft. tevékenységét az eljárás alá vontak álláspontjaikat kifejtették, majd ezt követően az alperes 2012. január 11-én kelt Vj/003-064/2011. számú határozatával megállapította, hogy az Optimum Holding Hungary Pénzügyi Szolgáltató Kft. és a Kalomuna Credit 2010 Pénzügyi Szolgáltató Kft. 2010. november 25. és 2011. április 13. között a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos, nyomtatott sajtóban megjelent reklámjaival a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, megsértve ezáltal a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény 3.§-ának (1) bekezdésében írt tilalmat figyelemmel a 6.§ (1) bekezdés a), bd), bg), bh) és c) pontjaiban foglaltakra. Felperes és a Kalomuna Credit 2010 Pénzügyi Szolgáltató Kft. számára megtiltotta a Versenytanács a jogsértő magatartás továbbfolytatását a határozat kézhezvételétől számított 15 nap elteltével és felperest 808.367 Ft a Kalomuna Credit 2010. Pénzügyi Szolgáltató Kft. 77.600 Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte. Határozatának indokolásában a megállapított tényállást részletesen rögzítette és döntését jogszabályhelyekre történő hivatkozással is indokolta. A feltárt tényállás alapján megállapította, hogy felperes fogyasztói csoportok szervezésével kapcsolatos tevékenységét 2010. november 10-én kezdte meg a felperes által alkalmazott általános szerződési feltételek és a nyilatkozatában foglaltak alapján a fogyasztói csoportok szervezésének és működésének jellemzője volt, hogy felperes vásárlói, valamint különféle vállalkozási jellegű szolgáltatásokat igénybevevő csoportok szervezését végezte részletfizetéses ellenszolgáltatás elősegítése céljából. A fogyasztói csoport tagjává váló személy és felperes között megbízási szerződés jött létre, amelyben felperes volt a megbízott, és ehhez kapcsolódóan az ÁSZF alapján megbízottként kötelezte magát arra, hogy a szerződés tárgyának eladója, szolgáltatója, valamint a megbízó között létrejövő adásvételi szolgáltatási szerződés megkötésének feltételeit megteremti oly módon, hogy az arra vonatkozó szerződés megköthető legyen és a megbízó a szerződés tárgyát a megbízási szerződésben meghatározott számú részlet megfizetése mellett tulajdonként megszerezhesse. A megbízási tárgya tehát a szerződés tárgyát képező dolog, szolgáltatás, részletfizetéses megszerzésének elősegítése fogyasztói csoportok szervezése útján. A szerződéses feladatának felperes úgy tett eleget, hogy több megbízóval együttműködve belőlük egy csoportot szervezett, amely csoport természetes és/vagy jogi személyekből áll. Tagjai egyenként álltak felperessel szerződéses jogviszonyban. A fogyasztói csoportot szervező megbízott a csoportba belépő személyek által befizetett díjelőlegekből a csoport részére elkülönített pénzügyi alapot képezett. Szerződéskötéskor a tagok regisztrációs díj, illetve 1 havi nettó törlesztés megfizetésére voltak kötelesek, amelynek összege ennek következtében is a szolgáltatás, illetve dolog vételárához annak százalékos értékében került meghatározásra. Ezt követően a tagok havonta egyösszegű fizetésre vállalkoztak, amely összeg két részből tevődött össze, egyrészt a a dolog, illetve szolgáltatás aktualizált vételára, díja a csoport működési hónapjainak számával elosztva, a másik pedig a megbízási díj, amely ugyancsak a csoport működési hónapjainak számával került elosztásra. A megszerzendő dologhoz, szolgáltatáshoz tartozó vásárlói jog megszerzése elbírálás keretében történt, amelyről a fogyasztói csoport vezetője gondoskodott. A fogyasztói csoport működési szabályait részletesen feltárta, a tényállást rögzítette az alperes

határozatában. A felperes által végzett és vizsgálat alá vont kereskedelmi gyakorlat a felperes előadása szerint fogyasztókkal történő kapcsolatfelvétel és szerződéskötés akként történt, hogy a fogyasztókat tájékoztatták egyes napi és hetilapokban megjelenő reklámokkal, majd ezen reklámok alapján érdeklődő fogyasztóknak a Kalomuna Kft. üzletkötői további szóbeli tájékoztatást adtak és aki még ezután is érdeklődött azoknak az üzletkötő ügynevezett adatlapot töltötte ki és ezt követően került sor a megbízási szerződés megkötésére, amelyhez egy tájékoztató megjelölésű irat is kapcsolódott. A szerződéses dokumentáció részét képezi az ÁSZF is. A megbízási szerződés létrejöttével egyidejűleg az ügyfél ügynevezett egyszeri regisztrációs díjat és egyhavi törlesztést fizetett be, amelyről bevételi pénztárbizonylatot kapott. Az előtörlesztési ajánlatot a fogyasztó az ügynevezett előtörlesztést vállaló szelvény kitöltésével tehetette meg. A perbeli eljárásban a Vj/003/2011 számú végzés alapján a felperes hirdetéseit vizsgálta a versenyügyi hatóság és megállapította, hogy felperes, illetve szerződéses partnere az eljárással érintett fogyasztói csoportokat szervező tevékenység népszerűsítése céljából rendszeresen jelentetett meg hirdetéseket a nyomtatott sajtóban és előadásuk szerint a nyomtatott sajtón kívül más kommunikációs eszközt a tevékenység népszerűsítésére nem alkalmaztak, honlappal nem rendelkeztek. A versenyfelügyeleti eljárásban feltárták, hogy a Kalomuna Kft. nemcsak felperes fogyasztói csoportokat szervező tevékenységét népszerűsíti, hanem más vállalkozásokkal is kapcsolatban áll. Részletesen rögzítette, hogy milyen jellegű és milyen nevű lapokban jelentek meg ezek a hirdetések, ezeknek a terjesztési körzetét és a megjelenési időpontjait is rögzítette. A hirdetések a nyomtatott sajtóban megjelent reklámok szövegükben mindegyikben kivétel nélkül tartalmazták azt a felhívást, hogy ez a lehetőség, ez a pénzügyi lehetőség bárlistásoknak és nyugdíjasoknak is rendelkezésre áll. A vizsgált kereskedelmi gyakorlathoz tartozóan a Versenytanács a jogsértést határozatában megállapította és értékelése szerint a perbeli versenyfelügyeleti eljárás szempontjából az eljárás alá vontak tanúsított magatartása, így az eljárás alá vontak által különböző nyomtatott sajtótermékekben elsősorban helyi és megyei terjesztésű napi és hetilapokban, valamint ingyenes információs és hirdetési újságokban elhelyezett hirdetések kereskedelmi gyakorlatnak minősültek, amely kereskedelmi gyakorlat címzettjei elsődlegesen a reklámokban külön is nevezett azon fogyasztók, akik a pénzügyi intézmények banki, pénzügyi szolgáltatásából nem részesülnek, jövedelmi szerkezetük, életkoruk okán a bankok által alkalmazott hitelfelvételeknek nem felelnek meg. Ennek következtében állapították meg a felperesi jogsértést, miután az ügyleti döntés befolyásolására alkalmasak voltak ezek a hirdetések és ennek következtében a felperes esetében bírságszankció alkalmazását látták szükségesnek, amely bírságösszegnél azt mérlegelték, hogy a kalkulált bírságösszeg összegében alkalmas legyen a felperes visszatartására a kívánatos következmények elérésére, így ennek eredményeképp került sor a kiszabott bírság meghatározására.

A fenti határozattal szemben felperes alperesen keresztül a Fővárosi Törvényszékhez 2012. március 8-án érkezett keresetlevelet nyújtott be. Keresetében kérte alperes Vj-003-064/2011. számú határozatának bírósági felülvizsgálatát és elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan az alperesi döntés megváltoztatását és a kiszabott bírság összegének mérséklését. A pertárgy értékét 808.367 Ft-ban kérte megállapítani és a bírósághoz benyújtott iraton szereplőkre figyelemmel akként nyilatkozott, hogy a 48.500 Ft illeték került lerovásra. A kereseti kérelmének indokolásaként előadta, hogy álláspontja szerint jogsértést nem követett el, a bírság összegszerűségében is eltúlzott. Hivatkozott arra, hogy a hirdetések megjelenése időszakában már a kommunikációs eszközök, így a rádió, TV és több orgánum foglalkozott a fogyasztói csoportokkal. A fogyasztói csoportok Magyarországon már elterjedtek és ismertek voltak, tehát a fogyasztók részére ismert volt ezeknek a működési rendje. Álláspontja szerint a megjelent hirdetések esetében a jogsértés nem állapítható meg, ugyanis azokon szerepel, hogy fogyasztói csoport került

meghirdetésre és önmagában az, hogy a hirdetésekben szerepel a fogyasztói csoportra való utalás még nem jelenti azt, hogy ezekben ne szerepelt volna. A betűmérettől függetlenül a hirdetés részét képezi, így módon a jogsértés nem állapítható meg. Hivatkozott még arra is, hogy felperes megbízást adott a határozattal érintett, de perbe nem avatkozó társaság részére és a megbízás adásakor külön kikötötte, hogy az értékesítőknak milyen oktatáson kell részt venniük, mire kell az oktatásuknak kiterjednie és ebben a szerződéses kikötésben külön is szerepelt, hogy a fogyasztói csoport mibenlétéről is tájékoztatni kell az ügyfelet. Hivatkozott még arra is, hogy felperessel szerződést kötött és a szerződéses ügyfeleinek jelentősebb része folyamatosan teljesít, sorsolások rendben zajlanak és a törvényes működés biztosított. Abban az esetben ha a fogyasztói csoporthoz csatlakozni kíván valaki akkor a szerződés megkötése mellett a fogyasztói csoport jellegének ismeretéről is nyilatkozatot szereznek be tőle. Másodlagosan kérte a bíróság az ügyfeleknek a mérséklését, mivel álláspontja szerint miután az alperes határozata azt tartalmazza, hogy a tevékenységhez tartozóan az ügyfelek pénze is befolyt felpereshez, így módon a bíróság kiszabása során azt teljesen figyelmen kívül kell hagyni a nettó árbevételből kellett volna alperesnek kiindulni. Súlyosan jogsértő az alperesi döntés, mely szerint egy két havi működéshez kapcsolódóan a nettó bevétel maximális törvényi tételét a 10 %-os összeget alkalmazta. Ez olyan magas, amely a működési költségek viselését is ellehetlenítheti.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozatában foglaltak fenntartásával és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint felperes nem igazolta állítását, mely szerint a fogyasztók kellő mértékben tájékoztatása megtörtént volna a szerződések megkötése előtt és felperes felelőssége a megbízott vállalkozóért is fennállt. 2010. novemberében alakult felperes és ugyancsak 2010. novemberében alakult a Kalomuna Kft., így a felperesnek ezen Kft.-re eső választása nem igazolt, hogy gondos eljárás eredménye lett volna az Fttv. 9.§-ában megfogalmazott felelősség nem gondossági alapon objektív, így módon ennek különösebb jelentősége nincs. Az alperesi hatóság a határozatában írtak alapján a vizsgálat eredményeként alátámasztotta és igazolta megállapítását felperes jogsértő magatartását. A bíróság, mint szankció kiszabása során pedig határozatában számot adott az enyhítő és súlyosító körülményeknek, a bíróság összege a törvényben előírt összeghatárok között mozog.

Felperes keresete nem alapos.

A fenti tényállást a bíróság peres felek nyilatkozatai, alperesi közigazgatási iratok és a felek által csatolt okiratok alapján állapította meg.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109.§ (1) bekezdése értelmében az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával.

A versenyügyben hozott határozattal szemben a bírósági felülvizsgálat igénybevételenek lehetőségéről a Tpv. 83.§ (1) bekezdése rendelkezik.

A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A.§-a alapján a közigazgatási határozatot jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A Pp 339/B.§-a szerint mérlegelési jogkörben hozott határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelési szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A következőket bírói gyakorlat szerint az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az közigazgatási ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

Az Fttv. 3.§-ának (1) bekezdése szerint tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. Ugyanezen § (2) bekezdése értelmében tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, a) amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el, és b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

A 3.§ (3) bekezdés alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6.§ és 7.§) vagy agresszív (8.§).

Az Fttv. 6.§ (1) bekezdése kimondja, hogy megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót. A 6.§ (1) bekezdése a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatra taxatív felsorolást tartalmaz.

Ugyanezen tv. 4.§ (1) bekezdés szerint a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

A (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

Az Fttv. 3.§ (1) bekezdése szerint tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat és a (2) - (4) bekezdései értelmében három esetben minősülhet egy kereskedelmi gyakorlat tisztességtelennek. Első esetben akkor ha az adott kereskedelmi gyakorlat szerepel az Fttv. mellékletében írt taxatív

felsorolásban vagy második esetben akkor ha a kereskedelmi gyakorlat megtévesztő vagy agresszív, teljesíti a 6.§-8.§-okban szabályozott feltételeket vagy negyedik lehetőség pedig akkor ha teljesülnek az Fttv. 3.§ (2) bekezdésében rögzített feltételek. A perbeli esetben a Versenytanács azt állapította meg, hogy a vizsgált reklámokban az érintett szolgáltatásról adott információk alkalmasak voltak a fogyasztók megtévesztésére. Ennek következtében a bíróság az egyes hirdetések megvizsgálva megállapította, hogy helytálló és megalapozott volt az alperesnek ez a döntése. A hirdetések megjelenésükben a szövegszedési technikát alkalmazva kifejezetten az érzékeny csoportot megérintve azt a látszatot keltették, hogy egyébként az a személyi kör aki a más pénzügyi szolgáltatóknál a hitelképességét elveszítette vagy az nem megfelelő, a felperessel történő kapcsolatfelvételt követően könnyebben hitelhez juthat. A fogyasztók számára a hirdetésekben nem egyértelműen következik, hogy felperes kizárólag fogyasztói csoportok szervezésével foglalkozna és nem foglalkozik kölcsönnyújtással. A hirdetések nem szolgálnak egyértelmű információval a fogyasztói csoportok lényeges tulajdonságairól sem. Helytállóan rögzítette az alperes, hogy a reklámokban használt fordulatok, hogy „anyagi gondja van mi megoldjuk, előtörlesztési lehetőség költségmentes előtörlesztésre” fordulatok használata a kölcsönnyújtási tevékenységhez kapcsolható értelmezést erősíti. A fogyasztóban elsődlegesen nem olyan értelmezés nyer teret, hogy a fogyasztói csoport révén vásárlói joghoz jut és a kívánt dologhoz is csak előtörlesztés vállalásával, amelyet a szerencseem befolyásol és nem a kívánt igényelt pénzügyösszeghez, tehát akár esetleg 5-25 év elteltével juthat hozzá, ha a csoporthoz csatlakozik, a kívánt pénzügyösszeghez, amellyel a dolgot megvásárolhatja. Önmagában az, hogy egyes esetekben szerepelt a reklámokban a nem bankhitel még a jogsértő jelleget nem változtatja meg.

Az Fttv. 9.§ (1) bekezdése értelmében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amely a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll. Helytállóan állapította meg alperes, hogy a vizsgált hirdetésekben foglaltak a kereskedelmi gyakorlattal áru, szolgáltatás értékesítése eladásnak ösztönzése, mind felperes, mind a Kalomuna Kft.-nek közvetlenül érdekében állt, a fogyasztói csoportokkal megkötött szerződésekből bevételük származott és arra figyelemmel, hogy a csoporttagokkal kötött szerződések alapján a regisztrációs díj és a megbízási díj összege a fogyasztói csoport szervezőjét azaz felperest illetve, valamint a felperessel kötött megbízási szerződés alapján a Kalomuna Kft. százalékos mértékben részesült az állományába tartozó üzletkötők által megkötött szerződések számához igazodóan a fogyasztókkal megkötött szerződésekből származó bevételből mindkét vállalkozás bevételt realizált, ezért a vizsgált és jogsértőnek ítélt kereskedelmi gyakorlatért felelősséggel tartozott. Megsértették a 2010. november 25. és 2011. április 13-a között a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos nyomtatott sajtóban megjelent reklámokkal a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot, így az Fttv. 3.§ (1) bekezdésében írt tilalmat, figyelemmel az Fttv. 6.§ (1) bekezdés a), bd), bg), bh) és c) pontjaiban foglaltakra. Ennek következtében a Tpv. 77.§ (1) bekezdés d) pontja alapján helytállóan tett megállapítást alperes és az f) pont alapján jogszerűen tiltotta meg a nyomtatott sajtóban megjelent jogsértő kereskedelmi kommunikáció alkalmazásával megvalósuló magatartás további folytatását. Felperes a keresetlevelében írt hivatkozását nem igazolta, így bizonyítatlan maradt az az állítása, hogy bárhol tájékoztatta volna a fogyasztókat a szükséges körben, nem jelölte meg, hogy hol mikor és pontosan miről tájékoztatta volna ezen fogyasztói csoportokhoz tartozóan a vele kapcsolatba kerülő vagy a hirdetésével érintett fogyasztók valamely körét, ily módon ezen igazolatlan állítása az alperesi határozatban rögzítettekkel szemben nem volt figyelembe vehető. Az, hogy a fogyasztói csoportok valamilyen elterjedtséget mutattak már a vizsgálatlal érintett időszakban még nem mentesíti felperest a tájékoztatási kötelezettség alól. Felperes 2010. novemberében alakult a

Kalomuna Kft. ugyancsak ebben az időszakban alakult, ily módon felperes gondos magatartására sem lehet a partner választásából következtetni, másrészt pedig ez a jogsértés megállapítása szempontjából felperes javára, illetve terhére sem tartalmaz értékelhető szempontokat.

A Versenytanács a Tpv. 78.§ (1) bekezdése alapján bíróság kiszabását látta indokoltnak, amely kiszabás során a bíróság megállapította, hogy a bíróság kiszabására összegszerűségében a törvényi keretek között került sor. Az alperes döntési körébe tartozott az, hogy a megállapított jogsértéshez tartozóan milyen szankciót kíván alkalmazni és döntését a bíróság kiszabására vonatkozóan kellő mértékben határozatában rögzítettekkel indokolta. A kiszabott bírságösszeg vonatkozásában a bíróság összegének kiinduló pontjául a jogsértő tájékoztatással járó költség figyelembevétele mellett került sor és súlyosító körülményként vette figyelembe a jogsértő kereskedelmi kommunikáció közzététele időben elhúzódott, több hónapon át zajlott. Az elkövetés módja körében pedig azt, hogy nagyfokú intenzitás állt fenn, a jogsértő reklámok a fogyasztók széles körét érték, a jogsértő magatartással megcélzott, illetve elért fogyasztói kör részben az átlagnál sérülékenyebb volt. Helytállóan vette a súlyosító körülmények között figyelembe alperes azt is, hogy a perbeli szolgáltatás bizalmi jellegű volt a fogyasztók számára egy hosszútávú jogviszonyt eredményez a fogyasztói csoportba történő belépés, így a kereskedelmi gyakorlat hatása időben is elhúzódik. Az alperes határozatában számot adott az enyhítő körülmények figyelembevételére is, melynek értelmében felperes esetében enyhítő körülményként volt értékelhető, hogy a szerződés megkötéséig további információkhoz juthattak a fogyasztói csoportok működésével kapcsolatban. A szankció kiszabása során a Gazdasági Versenyhivatal felhívására felperes 2011. március 23-án érkezett részletes előadást tett, nyilatkozott a belépő, az elálló, a felmondó tagok számáról havi bontásban a működés kezdetétől az adatszolgáltatás napjáig, mind az 505-ös vizsgált csoport, mind az 515-ös vizsgált csoport tekintetében. Az alperes pontos adatok alapján a szerződéses összegek, a felperes által szolgáltatott adatok körében a futamidő és a nettó árbevétel, valamint a bruttó árbevétellel egyező pontos adatszolgáltatás alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes terhére kiszabott bírság a törvényben meghatározott keretek között történt az a figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülmények alapján nem tekinthető eltúlzottnak, így a szankciók kiszabása körében is az alperesi határozat megalapozott és törvényes volt. A felperesi adatszolgáltatás értelmében felperes nettó árbevételét ugyan 1020 évre szolgáltatta, amely nyilvánvalóan egy számelírás volt a 2011. március 21 -i adatszolgáltatás tekintetében, azonban a többi adat esetében számszaki kifogás nem volt a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes a határozatát anyagi jogi szabályok betartása mellett hozta meg és olyan eljárási szabálysértés sem történt, amely a határozatok hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, ezért a bíróság felperes keresetét elutasította.

A bíróság felperest a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte alperes képviselői költségének megfizetésére, figyelemmel a pertárgy értékére és az alperesi képviselő által kifejtett előkészítő munka színvonalára és időigényességére. A munkadíj összegének megállapítása ebben az esetben a 32/2003. (Vm.22.) IM. rendelet 3. §. (1) bekezdése alapján, a 3. §. (2)-(6) bekezdéseiben foglaltak figyelembe vételével történt.

A bíróság megállapította, hogy felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 39. §. (1) bekezdése és 42. §. (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított mértékű kereseti illeték megfizetésére köteles a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM. rend 13. §(2) bekezdése alapján, az illeték megfizetését keresetlevelén összeg megjelölése nélkül igazolta.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§ (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2013. évi február hónap 26. napján

dr. Kovács Mária s.k.
bíró